

GŁOS NARODU

NR. 60. — ROK XXXVII.		REDAKCJA, ADMINISTRACJA I DRUKARNIA KRAKOW, ULICA SW. KRZYZA L. 11.			
PIĄTEK		KONTO CZEKOWE P. K. O. WARSZAWA 140.055 — KONTO CZEKOWE P. K. O. KRAKÓW 401.099.			
7. MARCA 1930.		Przedpłata wynosi:		W Krakowie	Na całym obszarze (w polsk. przesyłk. pocztow.)
		Miesięcznie		z odroczeniem	z odroczeniem
				6.20 zł.	5.70 zł.
				6.20 zł.	9.50 zł.
				Za każdą zmianę adresu dopłata 50 gr.	
		TELEFONY: REDAKCJA NR. 190. — ADMINISTRACJA NR. 3344. — DRUKARNIA NR. 3344 i 4406.			

Żydowska kultura w Polsce.

Przez szereg tygodni wystawiał teatr żydowski przy ul. Bocheńskiej w Krakowie sztuki żargonowe. Opodal, przy ulicy Przemyskiej, świeżo założone żydowskie Towarzystwo Sztuk Pięknych otwarło pierwszą wystawę żydowskich plastyków. Wreszcie odbył się w tych dniach koncert żydowski, urządzony przez żydowskie Towarzystwo Muzyczne. Obie ostatnie imprezy znalazły na łamach naszego dziennika fachową ocenę. Dziś chcemy poświęcić kilka uwag ogólnej tendencji, której one są wyrazem, tj. tendencji do samodzielnego życia artystyczno-kulturalnego żydów w naszym kraju.

Trzeba uznać dwa fakty: żydzi w Polsce posiadają własną twórczość artystyczną i literacką i twórczość ta występuje pod własnym, żydowsko-narodowym sztandarem. Jeszcze blakają się na szpaltach polskich pism nazwiska żydowskie, jeszcze Tuwim, Słonimski, Jellenta, Stern, Braun pisząc po polsku, choć w semickim duchu, pragną być zaliczani do polskiej literatury, jeszcze niejedyn malarz lub muzyk używa — zwłaszcza zagranicą — tytułu „polskiego artysty“, jednak tych zasymilowanych lub tylko z imienia polskich twórców jest coraz mniej. Obok nich rośnie i rozmnaża się plejada żydowskich z ducha, języka i imienia literatów, malarzy, muzyków, a za nimi idzie masa żydowskich odbiorców tej narodowej, nie już z polskością nie mającej wspólnego, kultury. Przypuszczamy, że dla znacznej części żydostwa, zwłaszcza w Małopolsce, język polski pozostanie językiem literackim, obok żargonu i hebrajszczyzny, podobnie, jak język niemiecki jest dalej językiem żydów narodowych w Niemczech. Byłoby jednak fatalnym błędem sądzić, że to posługiwanie się językiem polskim oznacza polonizację żydów. Irlandczycy nienawidzili Anglików i nienawisć tę wyrażali doskonale w języku Szekspira i Byrona. I dzisiaj jeszcze obywatel Zurychu używa niemieczyny, choć myśli i czuje po szwajcarsku, a nie po niemiecku.

Z faktu rozwijania się odrębnej twórczości kulturalnej i artystycznej żydowskiej w Polsce wyciągnąć musimy konsekwencje. Przedewszystkiem winniśmy przejąć się myślą, że popieranie żydostwa na polu gospodarczym nie będzie już tylko przenoszeniem bogactw od nas do żydów, ale także popieraniem i bogaceniem żydowskiej kultury kosztem naszej własnej. Żydowski kupiec czy kamienicznik za zdobyte od Polaka pieniądze kupi obrazy żydowskiego malarza, pójdzie na koncert żydowskiego pianisty i na przedstawienie żydowskiego teatru i nabędzie książkę żydowskiego literata, gdyż popieranie rodzimej twórczości jest jego narodowym obowiązkiem. Zapewne, nie opuści on znakomitego koncertu Polaka i przeczyta dobrą książkę polskiego literata, ale tylko w tym wypadku, w jakim Polak przeczytałby książkę niemiecką i wysłuchałby koncertu Rosjanina. Pewna wymiana wartości kulturalnych odbywać się musi między narodami, odbywać się więc będzie i w Polsce między Polakami a żydami. Jednak jak Polak powinien czytać, kupować, popierać dzieła sztuki rodzimej, a nie rosyjskiej, lub niemieckiej, tak i żyd będzie uznawał swój obowiązek

tylko wobec twórczości żydowskiej, a nie polskiej. Pamiętać więc o tem musi każdy Polak, popierający żydów swą działalnością gospodarczą, że krzywdzi przez to polskich artystów i literatów, że utrudnia rozwój polskiej sztuki, że bogaci i rozwija twórczość i kulturę obcą.

Pełny rozkwit żydowskiej kultury na polskiej ziemi i w polskim, a także niemieckim, angielskim państwie jest jednak niemożliwym. Przecież i nasza kultura w okresie zaborów napotykała na ogromne przeszkody w swym rozwoju, choć czerpała z soków pnia plemiennego, silnie ukorzonego w ziemię. My mieszkaliśmy zwartą masą w kraju, a żydzi tworzą tu tylko diaspore. W pełni rozwinięta nowa żydowska kultura dopiero na żydowskiej ziemi. Jej rozrost w Polsce i jej akcentowana odrębność świadczą, że jej w naszych inspektach jest ciasno i niewygodnie: trzeba ją przenieść do właściwego klimatu. Trudno, by np. Kraków był siedzibą dwóch narodowych kultur, gdyż każda dąży do wyłączności, jest to jej prawem i przejawem żywotności. Paryż będzie tylko francuskim, a Moskwa tylko rosyjską, choć i w Moskwie i Paryżu znajdują przytułek kulturalne dążenia Polaków lub żydów. Kraków, Warszawa, Wilno będą i muszą być tylko polskimi. Żydowska kultura szukać musi dla swego rozwoju innej ziemi i innego klimatu. W Palestynie, oraz tam, gdzie mała intensywność obcych kultur pozwoli żydowskiej na współżycie z niemi. ax.

Tajna organizacja wojskowa pod płaszczykiem kooperatywy ruskiej.

Warszawa, 5. 3. (Telef. wł.) Policja przeprowadziła rewizję w budynku kooperatywy ruskiej w Jarosławiu wobec doniesienia, że pod płaszczykiem organizacji gospodarczej ukrywa się tajna organizacja wojskowa. W ręce policji wpadło wiele materiału obciążającego. Aresztowano dyrektora kooperatywy Dra Przybyłkowskiego, dwu urzędników kooperatywy i sekretarza „Proświty“.

Warszawa, 5. 3. (Telef. wł.) W Warszawie bawią: p. Patek, poseł Rzpłtej w Moskwie oraz p. Szembek, poseł Rzpłtej w Budapeszcie.

Dwaj Polacy uczestnikami wyprawy Byrda

Warszawa 5. 3. (Telef. wł.) Okazuje się, że w wyprawie podbiegunowej brali udział dwaj Polacy. Jednym z nich jest 19-letni Bill Gawroński z Nowego Jorku, który trzykrotnie zakradał się na okręt, aż wreszcie Byrd, zdumiony uporem młodzieńca, przyjął go między członków wyprawy. Od kucharza Gawroński doszedł do rangi sternika i wraz z drugim Polakiem, porucznikiem marynarki Hary Adamsem Strzeleckim prowadził jeden ze statków w czasie najbardziej krytycznym pomiędzy piętzącymi się górami lodowymi.

Komuniści przynotowują się do demonstracji na Górnym Śląsku.

Katowice. (AW.) Na skutek polecenia Komitetu Centralnego Kom. Partji Polskiej, tutejsi komuniści przygotowują na czwartek 6 b. m. pochody i demonstracje w szeregu miejscowości, usiłując wciągnąć do akcji tej bezrobotnych. Tej nocy w Królewskiej Hucie, Świętochłowicach i Wielkich Hajdukach porozlepiano afisze, wzywające bezrobotnych do masowego udziału w jutrzejszych demonstracjach, które mają być „Przeładem sił rewolucyjnych Polaków“. W związku z tem Śląski Urząd Wojewódzki nakazał starostom i urzędowi policyjnym

Koc i Polakiewicz odmawiają zeznań komisji „przedsionkowej“

Warszawa, 5. 3. (Telef. wł.) W dniu dzisiejszym pod przewodnictwem posła Czwertyńskiego obradowała nadzwyczajna komisja do zbadania zajść w Sejmie w dniu 31 października roku zeszłego. Komisja przesłuchała szereg świadków zarówno ze straży marszałkowskiej, jak i z pośród posłów. Ogółem przesłuchano w dniu dzisiejszym 10-ciu świadków. Dodatkowo przesłuchano kierownika urzędu pocztowego, mieszczącego się w gmachu Sejmu, p. Elżanowskiego.

Wezwani na świadków posiowie z BB. Koc i Polakiewicz odmówili przybycia i nadesłali list do przewodniczącego posła Czwertyńskiego z oświadczeniem, że stoją na stanowisku p. Stawka i nie uznają komisji, uważając ją za jednostronną. Obrady przerwano koło godz. 2 i wznowiono je następnie o godz. 4 celem omówienia zeznań świadków i zastanowienia się nad potrzebą powołania dalszych świadków

Projekt podatku przemysłowego znajdzie się na sobotnim plenum Sejmu.

Warszawa, 5. 3. (Tel. wł.) We środę po południu odbyło się trzecie czytanie projektu ustawy o podatku przemysłowym na posiedzeniu komisji skarbowej. Na początku posiedzenia posłowie Kuśnierz (Ch. D.), Mazur (Kl. Nar.) i Farbstein (Koło Żyd.) złożyli deklarację w sprawie konieczności stosowania jak najdalej idących ulg dla zagrożonego stanu średniego, a więc kupiectwa i rękodziela. Min. Matuszewski w tonie bardzo podnieconym stwierdził, że rząd poszedł w swoich koncesjach zniżkowych z 30 milionów na 60 milionów za daleko. Zgoda rządu na niektóre poprawki w drugim czytaniu była warunkowa. Była ona uzależniona od obliczeń i jednomyślności komisji. Wnioski podkomisji w trzecim czytaniu poszły za daleko i mogły zrujnować równowagę budżetową. W głosowaniu większością głosów B. B., stronnictw chłopskich i P. P. S. utrzymały się wnioski rządu, zgłoszone w drugim czytaniu

na plenum komisji skarbowej. Wnioski mniejszości, które zgłosili posłowie Kuśnierz, Mazur i Farbstein upadły. Wnioskodawcy zgłosili votum separatum i zapowiedzieli zgłoszenie wniosków mniejszości na plenum Sejmu. Komisja przyjęła rezolucję p. Kuśnierza i Pragera, która wzywa rząd do przedłożenia Sejmowi do dnia 30 marca 31 roku projektu ustawy o podatku, zastępującym w zupełności obecnie podatek obrotowy, a opierającym się częściowo na zasadach podatku dochodowego względnie zarobkowego. Ponadto komisja uchwaliła rezolucję posła Pragera co do zryczałtowania podatku obrotowego oraz rezolucję o ulgach dla przemysłu chałupniczego. W ten sposób projekt komisji będzie przedmiotem obrad plenum Sejmu w sobotę. Następnie komisja, po zatwierdzeniu podatku przemysłowego, przystąpiła do debat nad podatkiem wyrównawczym.

Pożyczka angielska dla Banku Rolnego

BĘDZIE WYPŁACONA RATAMI.

Londyn, 5. 3. (PAT.) W związku z pożyczką udzieloną Państwowemu Bankowi Rolnemu przez grupę banków londyńskich pod przewodnictwem banku Hambro oraz Banca Commerciale Italiana przy pomocy Banku Handlowego w Warszawie w wysokości 1 i pół milio-

na funtów szterl., tj. blisko 65 milionów złotych, prasa angielska podaje, że pożyczka ta przeznaczona na zakup nawozów sztucznych, wypłacona będzie w trzech równych ratach po pół miliona funtów szterlingów w miesiącach: marcu, kwietniu i maju.

Fundusz gwarancyjny dla eksportu w komisji.

Warszawa 5. 3. (PAT.) Dzisiaj pod przewodnictwem pos. Diamanda odbyło się wspólne posiedzenie sejmowej komisji budżetowej i przemysłowo-skarbowej, które obradowały nad rządowym projektem ustawy, dążącym do stworzenia funduszu gwarancyjnego dla eksportu. Referował pos. Barański (BB.), proponując szereg zmian stylistycznych. Pos. Rybarski (Kl. Nar.) godząc się na projekt rządowy, wnosi o zmianę artykułu, który daje rządowi możliwość utworzenia administracji funduszem, a to w kierunku ustawowego określenia składu komisji, złożonej z reprezentacji ministerstw, banków państwowych i organizacji zainteresowanych. Kierownik ministerstwa skarbu p. Matuszewski tłumaczy, dlaczego rząd przyjął formę funduszu gwarancyjnego, a nie bezpośredniej gwarancji, — na podstawie ustawy, zezwalającej rządowi przyjmowania odpowiedzialności za kredyty eksportowe. Minister komunikacji oświadczył, że rząd zgadza się na zmiany, proponowane przez pos. Rybarskiego. W rezultacie wybrano podkomisję, w skład której weszli posłowie: Diamand (PPS.), Solański (BB.), Szydłowski (Piast), Maksymilian Malinowski (Wyz.) i Barański jako referent. Podkomisja ma odbyć swe posiedzenie w sobotę.

Terminarz prac Senatu nad budżetem.

Warszawa, 5. 3. (Telef. wł.) Terminarz prac Senatu nad budżetem jest następujący: We czwartek dyskusja ogólna, w piątek będzie omówiony dział Prezydenta Rzpłtej Sejmu i Senatu N. I. K. P., prezydium rady ministrów, w sobotę min. rolnictwa, reform rolnych, robót publicznych. W poniedziałek Senat omówi budżet min. przemysłu i handlu, przedsiębiorstw, min. komunikacji, poczt i telegrafów oraz min. pracy. Na porządku dziennym wtorkowego posiedzenia znajdzie się budżet min. spraw wewnętrznych, min. spraw zagranicznych, min. sprawiedliwości, zaś na porządku dziennym środowego plenum budżet min. skarbu, monopoli, renty, długi państwowe, budżet min. spraw wojskowych oraz min. wyznań religijnych i oświecenia publicznego. We czwartek Senat przysięga ustawę skarbową, poczem odbędzie się głosowanie.

KONTROLA MASŁA EKSPORTOWEGO BĘDZIE USPRAWNIONA.

Warszawa. (AW.) W dniu 6 bm. w Ministerstwie Rolnictwa odbędzie się konferencja nad usprawnieniem działalności kontroli masła eksportowego. W obradach wezmą udział przedstawiciele Ministerstwa Rolnictwa, Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz komunikacji. Ponadto na konferencję zaproszono prof. Dąbrowskiego oraz przedstawicieli Muzeum Przemysłu i Rolnictwa.

NOWE STANOWISKO DR. DUCHA. Dotychczasowy dyrektor departamentu samorządowego w Min. Spraw Wewnętrznych, objął stanowisko p. o. urzędnika do szczególnych zleceń przy Ministrze Spraw Wewnętrznych.

Warszawa, 5. 3. (Tel. wł.) Wielka fabryka konserw J. Rukiera we Lwowie zawiesiła wyplaty. Pasywa firmy wnoszą 6 milionów zł. wydanie odpowiednich zarządzeń, celem nie dopuszczenia do tych demonstracji i naruszenia porządku publicznego.

DOUGLAS VALENTINE:

Walka o tajemniczy dokument.

Zrozumiałem aluzję i ścierpnąłem ze strachu. Monika oczywiście była zamieszana w naszą sprawę w równej mierze co ja sam. Oczywiście... nie będą śmieli jej ruszyć...

Kuternoga pochylił się ku mnie i oparł dłoń na mem kolanie.

— Mam nadzieję, że pan będzie rozsądny, kapitanie Okewood — rzekł poufale. — Pan przegrał sprawę, dla pana niema ratunku, życie pańskie skończyło się z chwilą, gdy pan przekroczył próg prywatnych apartamentów Jego Cesarskiej Mości... ale pan może ocalić ją...

Strząsnąłem z obrzydzeniem jego rękę z kolana.

— Pan mnie nie weźmie na kawał. — odparłem ostro — nie ośmielcie się tknąć hrabiny Rachwitz, amerykańskiej lady, siostrzenicy amerykańskiego ambasadora, żony jednego z przedstawicieli waszej arystokracji... Nie, panie doktorze, pan musi wymyśleć coś innego.

— A pan wie w jaki sposób sobie wyuhmaczyć obecność poręcznika Schmalza i oddziału żołnierzy w Bellevue? Musiał pan przecież przebyć kordon wojska, nim pan tu przybył. Pańska przyjaciółka znajduje się w prewencyjnym areszcie. Dawno już byłaby w więzieniu (o czem sama zresztą wie), gdyby nie fakt, że Najjaśniejszy pan nie chciał ściągnąć podobnej hańby na rodzinę Rachwitzów, zwłaszczą w chwili, gdy jest pogrążona w tak głębokim smutku.

— Hrabina Rachwitz niema ze mną nic wspólnego! — oświadczyłem. Postanowiłem

ucieć się do kłamstwa, jakkolwiek i na nie było zapóźno z chwilą, kiedy się znalazłem w jej domu.

Oświadczenie to nie zbiło z tropu Kuternogi.

— Będę raz jeszcze szczery wobec pana — rzekł — aby wykazać jak daleki jest pan od prawdy. Hrabina, mówiąc po prostu, tkwi po szyję w pańskiej sprawie. Dzięki zdumiewającej głupocie berlińskiej policji nie wiedziałem nic o pańskim pobycie w pałacu na Blender-Strasse — nie dano mi znać o niczem nawet wówczas, gdy ten schorowany Amerykanin zawiadomił władze o pańskiej ucieczce — ucieczce, która nastąpiła na skutek jakichś nieformalności paszportowych, które wyszły na jaw. Ale my, Niemcy, jesteśmy systematyczni, jesteśmy cierpliwi, to też w końcu zawsze docieramy do zamierzonego celu. Idąc pańskim śladem trafilem ostatecznie do naszego wspólnego przyjaciela, „Herr Kore“. Przegląd jego ksiąg handlowych wykazał, iż nazajutrz po pańskiej ucieczce z Esplanady, Kore otrzymał 3600 marek od niejakiego E. 2... wszystkie nazwiska w jego księgach oznaczone były cyframi. Pod wpływem mojej wymowy, Kore powiedział mi wszystko, co sam wiedział. W dalszym toku śledztwa stwierdziłem to, co ci idjoci z policji zaniedbali mi donieść, mianowicie fakt, że tego samego dnia jakiś nieznanymi osobnikami uciekł z pałacu hrabiny Rachwitz. Pewien poczciwy chłopak... Maks czy Otton... czy coś w tym guście, osobisty lokaj brata hrabiny, uzupełnił niedokładnie szczegóły informacji, a to pozwoliło mi wyciągnąć wnioski obciążające poważnie pańską przemianę, lecz dziwnie nieostrożną przyjaciółkę. Wkrótce potem hrabina opuściła Berlin i przeniosła

się tutaj, do tej prastarej siedziby, a ja skorzystałem z tego, by nad nią rozciągnąć dozór policyjny, póki nie udałoby mi się pana wsłedzić.

Wymknął mi się pan powtórnie. Nawet Jowiszowi zdarzają się pomyłki — więc i ja mogę się przyznać, że przesłепiłem fakt srebrnej odznaki, która była w pańskim posiadaniu. Muszę też powinszować zrzeczności, z jaką pan podsunął nam fałszywy trop, prowadzący do Monachjum. Skłoniło mnie to nawet do wystania emisariusza do tej czarującej stolicy celem wyśledzenia pana, ale ja sam — posiadam specyficzny węch w tych sprawach — ja pomyślałem, że prędzej czy później zjawi się pan w Bellevue. Przyzna pan, że wykazałem sporo intuicji, prawda?

— Traj pan czas na czeze słowa — odparłem poważnie.

Kuternoga podniósł w górę dłoń gestem, proszącym o pobłażanie.

— Dumny jestem z mojej pracy — rzekł w formie usprawiedliwienia — a po chwili ciągnął dalej:

— Proszę nie zapominać, że pańska hrabina nie jest Amerykanką, tylko Niemką, a w dodatku wdową. Pan może nie jest au courant stosunków, jakie ją łączyły ze zmarłym mężem, ale ja mogę zapewnić, że nie były tak tkliwe, aby rodzina nieboszczyka nie miała odboleć jej straty. A może pan przypuszcza, że liczymy się tak bardzo z byłymi ambasadorami amerykańskimi? Mój drogi panie, widzę, iż nie orientuje się pan w rewolucji jaka zaszła wskutek wojny w stosunkach międzynarodowych. Obecnie jednostka wobec interesów narodowych niema najmniejszego znaczenia. Jeżeli trzeba usunąć „ją“ lub „jego“ — basta! splawiamy wino-

wając, a potem możecie narobić tyle gwałtu, ile się wam podoba.

Słuchałem w milczeniu jego słów. Cóż mogłem przeciwstawić tej nieublaganej logice — logice silniejszego?

Kuternoga wyjął urzędowy papier z kieszeni.

— Proszę przeczytać — rzekł, podając mi go. — Jest to rozkaz wystawiony na nazwisko hrabiny Rachwitz, wzywający ją do stawienia się przed sądem wojennym. Data in blanco — widzi pan?... Nie warto drzeć... mam kilka podobnych egzemplarzy... jeden przeznaczony dla pana...

Czułem, że opuszcza mnie resztką nadziei i że serce w mej piersi zamiera. W milczeniu zwróciłem mu papier.

Odgłos gongu, wzywającego na obiad wypełnił nagle ciszę pokoju. Detektyw wstał i pociśnął dzwonek.

— Raz jeszcze, kapitanie Okewood, składam panu moją ofertę — rzekł. — Pan zwróci mi list w całości, a wzamian za to hrabina Rachwitz otrzyma pozwolenie opuszczenia Niemiec, pod warunkiem, że nigdy tu nie wróci. To moje ostatnie słowo. Niech pan dobrze wszystko rozważy, ma pan całą noc do dyspozycji. Po odpowiedzi zgłoszę się jutro rano.

W progu pokoju stanął sierżant w polowym mundurze, z bagnetem osadzonym na karabinie.

— Czynię was odpowiedzialnym, sierżancie, za tego człowieka, na przeciąg godziny, lub dwóch, to jest aż do mego powrotu. Prześle obiad dla niego, ale wy musicie osobiście czuwać nad tem, aby nikt, w żaden sposób, z nim się nie skomunikował.

(Ciąg dalszy nastąpi).

REUMATYZM, ARTRETYZM, KATAR KISZEK, CHOROBY NEREK, ROZSTROJ NERWOWY, BEZSENNOŚĆ, CHOROBY PŁUC, NIEMOC PŁCIOWA są już zupełnie uleczalne!!!
Zainteresowani otrzymają bezpłatną broszurę z opinją wybitnych lekarzy, zwracając się w języku polskim pod adresem:
Mr. D. Andral Dep. 10 81, rue Turbigo, Paris.

NOWOŚĆ!
Księgarnia Krakowska
Kraków, ul. św. Krzyża 13

poleca:

Indice dei Libri Probiti, riveduto e pubblicato per ordine di Sua Santità Pio Papa XI. Wydanie ostatnie.

Cena zł. 7-75
w opasce polecanej po nadesłaniu pieniędzy przekazem pocztowym zł. 8-80
za pobraniem pocztowym .. „ 9-50

Wysyłka odwrotna.

Unieważniam zgubioną książeczkę wojskową wydaną przez PKU. Nisko na nazwisko Stanisław Deleka.

Unieważniam kartę demobilizacyjną wydaną przez 67 p. p. na nazwisko Holu Jan z By-silny pow. Myślenice.

Miecinzek Andrzej, rocznik 1901, z Rudenki powiat Lisko unieważnia zgubioną kartę zwolnienia.

NA POST!
Karpie zatorskie — liny znane z dobroci sprzedaje:
JOZEF DZIDEK
Kraków, ul. Długa 27.
Telefon Nr 46-35

„MUZYKA I SPIEW“
Miesięcznik Artystyczny poświęcony kulturze muzycznej i śpiewaczej.
Nr. 84 (marzec) zawiera: Dr. Józef Reiss: „Popis muzyczny, czy przegląd pracy?“ — „Melodie na psalterz polski“ Mikołaja Gomółki. — O. Bernardino Rizzi: „Rozśpiewana młodzież“. — Marjan Opolski: „O polską pleśń kościelną“. — W nutach: Walerjan Stys: „Kantata okolicznościowa, na chór mieszany. — Karol Hoppe: „Dzwonek Marji“, na chór mieszany.

Rocznik IX „Muzyka i Spiew“, zawierający 80 utworów muzycznych, wydany w roku 1929 jest do nabycia w cenie zł. 10— z przesyłką pocztową.

Prenumerata roczna zł 8—

Redakcja i Administracja: Kraków, ul. św. Krzyża 11
Konto P. K. O. Nr. 400.883

Egzemplarze okazowe wysyła się za nadesłaniem znaczka pocztowego za 25 groszy.

Leśniczy, młody, energiczny, sumienny, ze średnim wykształceniem, szkolną wydaną przez szkołę dla leśniczych, 8 lat praktyki dokładnie obeznany z eksploatacją i hodowlą lasu, oraz hodowlą zwierzyzny, z bardzo poważnymi referencjami, zmieni posadę od zaraz. Zgłoszenia kierować do administracji „Głosu Narodu“ pod „energiczny“.

Trzy zakupnachs towaru powołują się na ogłaszających się w „Głosie Narodu“.

NA WIELKI POST!

Księgarnia Krakowska, Kraków, ul. św. Krzyża 13, róg św. Tomasza

poleca:

Z kazań:	Puchalski F. Dr X.: Kazania pasyjne 1.20	Emmerich Katarzyna Anna: Bolesna Męka Pana Jezusa, opr. 3.—
Albin A. X.: Kazania o Sakramencie Pokuty, serja I/II 9.—	Rogóź A. X.: „Dzieweczko wstań!“, nauki rekolekcyjne dla młodzieży żeńskiej 3.20	Haduch H. X. T. J.: O zasadę życia opr. 5.50
Cieszyński N. X.: A oni poszli za Nim, postacie z dziejów Męki Pańskiej —80	— Nauki rekolekcyjne dla młodzieży męskiej 2.20	— Śladami Chrystusa, krótkie rozmyślenia na temat drogi krzyżowej —25
Dąbrowski T. X.: Kazania o Męce Pańskiej 2.50	Szczodrowski E. X.: Testament Chrystusowy na Krzyżu, kazania pasyjne o siedmiu słowach Chrystusa na Krzyżu 1.—	Hilf G. M.: Cierpiący Zbawiciel, jako wzór chrześcijanina, 50 rozmyślań o Męce Chrystusa P. na czas Wielkiego postu 2.50
Dymurski J. X.: Syn marnotrawny, rekolekcje dla młodzieży męskiej 2.50	Szlagowski A. X. Biskup: Konferencje wypowiedziane na rekolekciach dla mężczyzn. Roczniki: 1900, 1901, 1902, 1903, 1905, 1909, 1911 po 1.50	Kiersnowski K.: Przez Golgotę ku udo-skonaleniu —60
Jabłoński P. X.: Kazania pasyjne 1.—	— Odrodzenie duchowne na tle Męki Pańskiej (6 kazań) 1.50	Klemens K. X.: O miłości ukrzyżowanego Zbawiciela, 2 tomy opr. 5.—
Kmieciak I. O.: Kazania wielkopostne, 3 serje 7.—	Walczyński Fr. X.: Kazania pasyjne o tajemnicach Krzyża Pana Jezusa 3.—	Konstanty z Głogowa O.: Biedy popelniane przy spowiedzi 1.50
— Obrazy pasyjne, siedem kazań wielkopostnych z dodaniem 2 kazań na Wielki piątek 3.—	Weryński H. X.: Testament Zbawiciela, kazania pasyjne 2.50	Riedl K. X. T. J.: Czytania o Męce Pańskiej opr. 1.60
Nowa Biblioteka Kaznodziejska, tom XV i XVII po 7.50	O męce Pana Jezusa, zbiór kazań pasyjnych 2.50	Schryvers J. X.: Boski przyjaciel opr. 2.80
Nowa Biblioteka Kaznodziejska, tom XIX 6.—	opr. 4.—	Spowiedź jaką być powinna i jak się do niej gotować? —70
Nowa Biblioteka Kaznodziejska, tom XXI i XXIII po 5.—		opr. 1.60
Nowa Biblioteka Kaznodziejska, tom XXV 4.50	Z rozmyślań:	
Nowa Biblioteka Kaznodziejska, tom XXXVI 14.—	Chudzyńska P.: Przygotowanie do spowiedzi i Komunii św. Wielkanocnej, czyli rekolekcje 3-dniowe dla młodych osób 3.—	
Pilch Z. Dr X.: Odrzucenie Mesjasza jako następstwo grzechów narodu żydowskiego, cykl kazań pasyjnych 2.—		

Wysyłka na zamówienia zamiejscowe odwrotna, po doliczeniu rzeczywistych kosztów opłaty pocztowej.